

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Hr. Peter Duetoft sagde, han nødigt ville genere ministeren med ministerens syn på børnereklamer. Jeg vil gerne komme hr. Peter Duetoft til hjælp og sige, at jeg har ikke noget imod at genere ministeren med hensyn til det fuldstændig tåbelige forslag om børnereklamer, som jeg forudser bliver et af de punkter, som forligskredsen får meget, meget svært ved overhovedet at få styr på, for der er ingen, der ved, hvad det er.

Når man så tænker sig om, kommer man til at tænke på, at Det Radikale Venstre for mange år siden sagde: Vi skal aldrig have reklamer i fjernsynet. Og det var på trods af, at det allerede var begyndt i Tyskland i stor stil. Og man blev ved og blev ved og blev ved med at sige: Vi skal ikke have reklamer. Men hvad skete der? Ja, så skete der jo det, at mange af de store danske firmaer begyndte at reklamere dernede. Det kommer til at gå præcis ligesådan med det fuldstændige tåbelige forslag om børnereklamer.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det var jo klart, at CD's ordfører, som jeg i øvrigt lykønsker med forliget, er tilfreds, for det var jo stort set CD's politik, der gik igennem.

Jeg forstår udmærket, set fra hr. Duetofts synspunkt, kritikken af forbudet mod børnereklamerne. Det eneste, jeg måske godt kunne ønske mig, var, at hr. Duetoft så prøvede at definere, hvordan den lille flig af forbud mod børnereklamer, der trods alt er tilbage, skal forstås. Det synes jeg kunne være interessant for debatten.

Og så vil jeg sige, at krokodilletærer er jo nogle gange meget pænt og især i teatret, men jeg synes måske lige, at hr. Duetoft overspiller en smule, når han nævner, hvordan han dybt begræder de partier, som fik tilbudet, men som ikke ville være med. Nu var det ikke problemet for Enhedslisten. Vi fik tilbudet i god tid, og vi bad om at se det, som vi fik tilbudt at være med i, og vi konstaterede, at det ikke var værd at være med i, så vi sagde nej. Vi havde slet ikke nogen problemer dér. Men jeg vil læse op af det brev, som andre fik: »Jeg inviterer« – det var kulturministeren – »de øvrige partier til at tilslutte sig aftalen uden vetoret.«

Det var altså et tilbud om at være med og tilslutte sig en aftale, som man i øvrigt ikke ville have indflydelse på, men hvor man kunne se, at

både SF, CD og regeringen sad og fortolkede aftalen. Krokodilletæerne kan måske også blive for store.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Til hr. Ole Donner: Jeg vedkender mig, at jeg stadig væk synes, at noget af det mest tossede, den nuværende kulturminister er kommet med, er det oprindelige forbud mod børnereklamer. Men det er vel ethvert partis opgave at formindske toserierne. Dér, hvor jeg sagde, at jeg ikke ville genere ministeren så meget, var jo så ved ikke at trampe rundt i, hvor lidt der var tilbage af det oprindelige forslag.

Jeg er enig i, at det kan give mange problemer, men jeg beder hr. Donner om også bare lige at have in mente, at der rent faktisk er 90 mandater i dette Folketing for det totale forbud. Det er der rent faktisk, og jeg kan godt sige, at CD's frygtscenario ville være, at man, ved at forligsforhandlingerne endte i ingenting, ikke havde et medieforlig. Men jeg var overbevist om, at kulturministeren ville komme med et forslag om et totalt forbud mod børnereklamer og hente flertal for det, og det ville immervæk have været et resultat, der var noget ringere end det, som er kommet ud af medieforliget. Det var situationen.

Jeg vedkender mig, at jeg ikke bryder mig om forslaget, og at CD ikke bryder sig om forslaget. Men det er altså også en kendsgerning, at når man indgår et kompromis, er man også nødt til at give noget, og kulturministeren fik altså det, at der var denne reminiscens tilbage.

Til hr. Søndergaard vil jeg blot sige: Det er klart, at der ligger et arbejde forude med en lang række definitioner. Det bliver svært, og jeg tror, at alle – også de, der er tilhængere af forslaget – ved, at der bliver en gråzone, som naturligtvis bliver svær at have med at gøre. Men jeg er overbevist om, at man i både forligskredsen og embedsværket nok skal finde ud af at få det til at fungere sådan, at vi kan være tilfredse med det.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Jeg vil gerne kvittere for hr. Duetofts bemærkninger om børnereklamer, og jeg er da også tilfreds med, at hr. Duetoft, som jo trods alt repræsenterer et borgerligt parti, fortsat er med ved bordet for måske at kunne være med til at mindske risikoen.